

NABOŻEŃSTWA MISYJNE 2023

NA PODSTAWIE PAPIESKICH INTENCJI MODLITEWNYCH

Papieskie Dzieła Misyjne

NABOŻEŃSTWA MISYJNE

NA 2023 ROK

Dostęp do materiałów
w wersji cyfrowej

Link: <https://missio.page.link/NM2023>

Warszawa 2022

Zespół redakcyjny:
ks. Maciej Będziński, Elżbieta Polkowska,
ks. Jarosław Tomaszewski

Korekta:
Ewa Mościcka, Joanna Przypolska

Skład:
Krzysztof Kopania

ISBN 978-83-67362-01-6

Missio Polonia
Wydawnictwo Papieskich Dzieł Misyjnych
01-015 Warszawa, skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9
tel. (22) 838-29-44, 636-93-28; www.missio.org.pl

WPROWADZENIE

Włączenie się w modlitwę papieża, Piotra naszych czasów, jest wyrazem zrozumienia i jedności Kościoła. Podejmujemy więc intencje proponowane przez Papieską Światową Sieć Modlitwy.

Każdego roku naszych duszpasterzy i animatorów zapraszamy w ten sposób do wspólnej modlitwy, która może być także propagowaniem idei Papieskich Dzieł Misyjnych.

Nabożeństwa bazujące na intencjach na każdy miesiąc są konkretną pomocą dla tych, którzy prowadzą formację Żywego Różańca oraz różnych grup modlitewnych otwartych na misję *ad gentes*.

Wyjątkowym darem dla nas była beatyfikacja Pauliny Jaricot. Chcemy, by jej wyjątkowe życie było lepiej znane, dlatego do nabożeństw dodajemy tekst misterium. Może on posłużyć w rozwoju kultu tej nowej błogosławionej.

Serdecznie zachęcam do włączenia się w modlitwę. Niech teksty komentarzy i te towarzyszące

adoracjom przybliżają nas do serca Kościoła, jakim jest misyjność.

*ks. dr Maciej Będziński,
dyrektor krajowy PDM*

NABOŻEŃSTWO MISYJNE NA STYCZEŃ

Módlmy się, aby wychowawcy byli wiarygodnymi świadkami, ucząc braterstwa zamiast rywalizacji i wspierając przede wszystkim wrażliwych młodych ludzi.

Komentarz

Być uczniem Jezusa i świadkiem Zmartwychwstałego to być pokornym i cichym, a jednocześnie niezachwianym w wierze, otwartym na działanie Bożej łaski i przyzywającym darów Ducha Świętego.

Wszyscy, którzy jesteśmy odpowiedzialni za losy powierzonych nam młodych ludzi, mamy stawać się tymi, o których będzie można powiedzieć, że są dziećmi Bożymi. Z misją wychowawczą i ewangelizacją nieodłącznie związany jest zamysł pedagogii Bożej mądrości – wychowywania do wartości.

To zadanie spoczywa dziś na wszystkich, począwszy od rodziców po nauczycieli, którzy na co dzień mierzą się z wyzwaniami współczesnego świata. Na pierwszym miejscu stawia on model życia oparty na konsumpcjonizmie, zapominając o prawdziwym sensie i ostatecznym przeznaczeniu każdego człowieka. W byciu wychowawcą najważniejsze jest ukierunkowywanie młodego człowieka ku prawdziwym wartościom, dawanie świadectwa i stała obecność oparta na miłości. Miłość wychowawcza, jak mawiał święty Jan Bosko, ma do odegrania ważną i nieocenioną rolę: „Nie chodzi w niej o kierowanie się prostym uczuciem dobroci czy miłości, lecz o postawę wychowawcy charakteryzującą się pełnym miłości zainteresowaniem o rozwój wychowanka, pragnieniem dla niego zarówno dobra ludzkiego, jak i Bożego”.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Śpiew: *O zbawcza Hostio...*

Modlitwa uwielbienia

– Panie Jezu, bądź uwielbiony za wszystkie Twoje dzieła, dzięki którym przekonujemy się o Twojej miłości względem nas. *Bądź uwielbiony, Jezu...*

– Panie Jezu, bądź uwielbiony w Twoim Słowie, które jest dla nas Słowem Życia. *Bądź uwielbiony, Jezu...*

– Panie Jezu, bądź uwielbiony w naszych codziennych trudnościach, które chcemy jednoczyć z Twoim krzyżem. *Bądź uwielbiony, Jezu...*

– Panie Jezu, bądź uwielbiony w dzieciach i młodzieży, przez których uczymy się Twojej miłości. *Bądź uwielbiony, Jezu...*

– Panie Jezu, uwielbiamy Cię w mocy Twojego Ducha, aby lepiej wypełniać powierzone nam zadanie. *Bądź uwielbiony, Jezu...*

 Śpiew: *Bóg jest miłością, miejcie odwagę żyć dla Miłości, Bóg jest Miłością, nie lękajcie się...*

Modlitwa dziękczynienia

Jezu, nasz najlepszy Wychowawco i Nauczycielu, Tobie składamy dziękczynienie za nasze życie, za nasze powołanie do bycia Twoimi uczniami i świadkami Twojej Ewangelii.

– Dziękujemy Ci, Jezu, za Twoje niezliczone łaski i duchowe dary. *Dziękujemy Ci, Jezu...*

– Dziękujemy Ci, Jezu, za dzieci i młodzież, za ich piękno, którego Ty jesteś źródłem. *Dziękujemy Ci, Jezu...*

– Dziękujemy Ci, Jezu, za nauczycieli i wychowawców, za ich posługę i oddanie. *Dziękujemy Ci, Jezu...*

– Dziękujemy Ci, Jezu, za Twoją Matkę, która otacza nas wszystkich swoją opieką. *Dziękujemy Ci, Jezu...*

Śpiew: *Nie umiem dziękować Ci, Panie...*

Modlitwa wstawiennicza

„Kochajmy wszystkich dla Jezusa, a Jezusa dla Niego samego. Samego Jezusa Chrystusa szczególnie kochać należy, bo On jest jeden dobry i wierny, i nad wszystkich przyjaciół”. (Tomasz à Kempis, *O naśladowaniu Chrystusa*)

– Prosimy Cię, Panie, za wychowawców i nauczycieli, by zawsze w swoich działaniach kierowali się roztropnością i mądrością. *Prosimy Cię, Jezu...*

– Prosimy Cię, Panie, obdarzaj swoimi łaskami wszystkich odpowiedzialnych za wychowanie młodego pokolenia, aby kierowali ich w stronę dobra i piękna wartości chrześcijańskich. *Prosimy Cię, Jezu...*

– Obdarzaj pedagogów mądrością i cierpliwością w ich odpowiedzialnej misji kształtowania umysłów. *Prosimy Cię, Jezu...*

Modlitwa prześlągania

Panie, Ty znasz nasze serca. Wiesz, że często upadamy pod ciężarem naszych grzechów. Pomni na Twoje miłosierdzie, prosimy zatem o wybaczenie.

– Wybacz nam nasz egoizm, który nie pozwala nam dostrzegać w bliźnich naszych braci i sióstr. *Wybacz nam, Jezu...*

– Wybacz nam zniechęcenie, które odbiera nam radość i entuzjazm w głoszeniu Ewangelii. *Wybacz nam, Jezu...*

– Wybacz nam, Panie, że nie potrafimy dostrzegać potrzeb naszych wychowanków i uchronić ich przed niebezpieczeństwami i duchowymi zagrożeniami. *Wybacz nam, Jezu...*

Ty jesteś, Panie, Drogą, Prawdą i Życiem. Nie pozwól nam, by ogarnęły nas obojętność i znużenie. Prowadź nas ścieżkami Twojej mądrości i miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

Pieśń: *Przed tak wielkim Sakramentem...*

Magdalena Kottys,
archidiecezja lubelska

NABOŻEŃSTWO MISYJNE NA LUTY

Módlmy się, aby parafie, w których centralne miejsce zajmuje Komunia Święta, stawały się coraz bardziej wspólnotami wiary, braterskimi i otwartymi na najbardziej potrzebujących.

Komentarz

Od początku pontyfikatu papież Franciszek podkreślał: „Jeśli coś ma wywoływać święte oburzenie, niepokoić i przyprawiać o wyrzuty sumienia, to niech będzie to fakt, że tylu naszych braci żyje pozbawionych siły, światła i pociechy z przyjaźni z Jezusem Chrystusem, bez przygarniającej ich wspólnoty wiary, bez perspektywy sensu i życia”. Jako wspólnota parafialna jesteśmy zaproszeni nie tylko do tego, aby troszczyć się o własne podwórko – o nowy dach kościoła czy też remont organów – ale także,

albo zwłaszcza o to, by zwrócić uwagę na najbardziej potrzebujących. Parafia jako „dom pośród domów” powinna stać się schronieniem dla tych, którzy często odrzuceni, osamotnieni, uciekający przed niebezpieczeństwem utracili nadzieję i sens życia. Nasze wspólnotowe zbliżanie się do Chrystusa powinno stać się nowym etapem ewangelizacji, w którym doświadczając – w sensie misyjnym – duszpasterskiego nawrócenia, jesteśmy w stanie wyjść poza nasze parafialne struktury, by być narzędziem współpracy, spotkania, bliskości, miłosierdzia i troski o głoszenie Ewangelii.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Śpiew: *Przed tak wielkim Sakramentem...*

Modlitwa uwielbienia i dziękczynienia

Śpiew: *Laudate omnes gentes...* (Taizé)

Panie, dziękujemy Ci, że jesteś z nami, że troszczysz się o nas, o nasze rodziny, o naszą parafię. Ty nikogo nie zostawiasz samego. Przy wniebowstąpieniu zostawiłeś nam obietnicę, że będziesz z nami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Pragniemy Cię uwielbiać za Twoją obecność pośród nas, za ludzi, których postawiłeś na drodze naszego życia, a którzy doprowadzili nas do Ciebie. Nie jesteśmy w stanie słowami podziękować Ci za ogrom

miłości, jaką darzysz człowieka, dlatego w darze dziękczynienia przyjmij nasze otwarte serca.

Modlitwa wstawiennicza

 Śpiew: *Jesteśmy piękni Twoim pięknem, Panie...*

Panie, Ty swoim uczniom zgromadzonym na pustkowiu powiedziałeś: „Wy dajcie im jeść”. To polecenie kierujesz dziś do nas, ale bez Ciebie nic uczynić nie możemy, dlatego prosimy o Twoją pomoc:

– Wspomagaj samotnych, chorych i opuszczonych, aby na drodze ich życia pojawiły się osoby niosące im pomoc i pociechę. *Ciebie prosimy...*

– Wspieraj uciśnionych i uciekających przed niebezpieczeństwem, aby znaleźli schronienie i bezpieczeństwo. *Ciebie prosimy...*

– Posyłaj wiernych Tobie do ludzi nieznaną Twojego imienia, aby nieśli miłość i miłosierdzie oraz głosili Twoją Ewangelię. *Ciebie prosimy...*

– Umacniaj nas, zgromadzonych wokół Ciebie, abyśmy otwarci na Twoje natchnienia doświadczyli duszpasterskiego nawrócenia i przemieniali nasze serca i naszą parafię. *Ciebie prosimy...*

Modlitwa prześlągania

 Śpiew: *Gdzie miłość wzajemna i dobroć...*

Panie, zgromadziła nas tu Twoja miłość. Nie zawsze jednak jesteśmy w stanie na nią od-

powiedzieć tak, jak powinniśmy. Często odrzucamy Ciebie, wybierając siebie. Trwając przed Tobą, chcemy z całego serca przepraszać za nasze zaniedbania i słabości.

– Za to, że nie zwracaliśmy uwagi na los naszych sióstr i braci, którzy w cierpieniu, chorobie i osamotnieniu byli zdani tylko na siebie. *Przepraszamy Cię, Panie.*

– Za to, że zamykaliśmy się przed tymi, którzy w nas szukali wsparcia i bezpieczeństwa, uciekając przed zagrożeniami, jakie spotykały ich w życiu. *Przepraszamy Cię, Panie.*

– Za to, że wzbranialiśmy się przed uczynkami miłosierdzia, licząc na to, że znajdą się inni ludzie gotowi do pomocy. *Przepraszamy Cię, Panie.*

– Za to, że zaniedbywaliśmy wsłuchiwanie się w Twoje słowo oraz nie byliśmy wystarczająco wiernymi świadkami Twojej Ewangelii wśród ludzi. *Przepraszamy Cię, Panie.*

– Za to, że to, co wokół nas, przysłaśniało nam patrzenie na potrzeby innych. *Przepraszamy Cię, Panie.*

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

Śpiew: *O, wychwalajcie Go, wszystkie narody...*

*ks. Przemysław Robaszkiewicz,
archidiecezja gnieźnieńska*

NABOŻEŃSTWO MISYJNE NA MARZEC

Módlmy się za tych, którzy cierpią z powodu zła zadanego przez członków wspólnot kościelnych, aby w tym samym Kościele znaleźli konkretną odpowiedź na swój ból i cierpienie.

Droga z miłosiernym Samarytaninem

Śpiew: *O Jezu, w Hostii utajony*

Rany, porzucenie, obojętność (przygotowane przez osobę zranioną)

„Jezus rzekł: «Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawiwszy na pół umarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak

samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął»”. (Łk 10, 30–32)

Panie Jezu, stajemy przed Tobą z osobami skrzywdzonymi we wspólnocie Kościoła, którzy zostali zranieni, odarci z godności i pozostawieni bez pomocy.

„W tamtym momencie bardzo potrzebowaliśmy, aby ktoś pochylił się nad nami, aby okrył naszą intymność, aby nazwał tę krzywdę jako zło przeciwko nam, dając wsparcie i przywracając poczucie utraconego bezpieczeństwa. Niestety nikt nie przyszedł... To spowodowało, że zupełnie zagubiliśmy się w naszym małym świecie. Zbudowaliśmy wokół siebie wielki mur, za którym ciągle były izolacja i ból. Szukaliśmy pomocy we wspólnocie Kościoła. Niektórzy nie tylko nam nie pomogli, ale rozdrapując nasze rany, dołożyli nam kolejnych cierpień. Te trudne doświadczenia zafalszowały nam Twoje Oblicze i sprawiły, że i Ty stałeś się dla nas Bogiem obojętnym i dalekim. Jezu, uzdolnij nasze serca do przebaczenia. Postaw na naszej drodze ludzi, którzy pokażą nam Twoje prawdziwe Oblicze”.

Śpiew: *Ukaż mi, Panie, swą twarz...*

Kroki ku uzdrowieniu (przygotowane przez duszpasterza)

„Pewien zaś Samarytanin, wędrując, przyszedł również na to miejsce. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na

swoje bydłę, zawiózł do gospody i pielęgnował go”.
(Łk 10, 33–34)

W przypowieści o miłosiernym Samarytanie uczysz nas, Panie Jezu, towarzyszyć osobom skrzywdzonym i pokazujesz, co możemy zrobić, aby osoby zranione wykorzystaniem seksualnym we wspólnocie Kościoła mogły wyjść z osamotnienia, izolacji i bólu, aby dać im wsparcie i poczucie bezpieczeństwa.

W przypowieści możemy rozpoznać pięć kroków na tej drodze: zobaczyć osobę zranioną, wzruszyć się głęboko, podejść do osoby zranionej, opatrzyć rany, działać wspólnie z innymi w procesie ku uzdrowieniu.

Zobaczyć osobę zranioną. To znaczy dostrzec tę osobę z jej trudnym doświadczeniem, z jej emocjami, z jej zranieniem i cierpieniem.

Wzruszyć się głęboko. Otwartość i wrażliwość na krzywdę i cierpienie drugiego człowieka sprawia, że pojawiają się w nas bardzo różne emocje: złość i gniew na sprawcę, na to, co się wydarzyło, ale pojawia się też empatia wobec osoby skrzywdzonej.

Podejść do osoby zranionej. To krok, który polega na stworzeniu przestrzeni bezpieczeństwa i zaufania, aby wysłuchać z empatią i delikatnością osoby zranionej, dać zrozumienie, uwierzyć jej.

Opatrzeć rany. To często długotrwały proces, wymagający cierpliwości, łagodności, mądrego towarzyszenia w przestrzeni zaufania i delikatności.

Działać wspólnie z innymi w procesie ku uzdrowieniu. To tworzenie wspólnoty osób, które poprzez obecność, modlitwę, wsparcie będą towarzyszyć zranionym w ich zmaganiach.

 Śpiew: *Niechaj miłość Twa...*

Idź, i ty czyń podobnie! (przygotowane przez osobę wspierającą)

„Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: «Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał». Któryż z tych trzech okazał się, według twego zdania, bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców? On odpowiedział: «Ten, który mu okazał miłosierdzie». Jezus mu rzekł: «Idź, i ty czyń podobnie!»”. (Łk 10, 35–37)

Mówisz dziś do nas, Jezu: „Idź i ty czyń podobnie!”. Prosimy więc, otwórz drzwi naszych wspólnot i naszych parafii. Spraw, aby stały się takimi „gospodami”, w których osoby zranione będą mogły doświadczyć serdecznej opieki, troski i pomocy.

Naucz nas „tracić” dla nich czas, tak po prostu być przy nich, mieć o nich staranie, cierpliwie słuchać, wspólnie milczeć, razem płakać i pocieszać.

Chcemy Ci dzisiaj w szczególny sposób oddać parafie, w których dopuszczono się grzechu wykorzystania seksualnego. Prosimy Cię, Jezu, abyś w tych miejscach powoływał ludzi, którzy jak miłosierny Samarytanin nie przejdą obojętnie.

Czas w ciszy przed Najświętszym Sakramentem

Zapowiedzenie ciszy (15–20 minut), aby spokojnie móc wejść w przestrzeń adoracji i kontemplacji.

Śpiew: *Przychodzisz, Panie, mimo drzwi zamkniętych...*

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

Śpiew na uwielbienie: *Niech będzie chwała i cześć, i uwielbienie...*

Fundacja św. Józefa

*Opracowano na podstawie rozważań z Modlitwy
za zranionych w Kościele w Arce Pana,
w Krakowie-Bieńczykach, 18.10.2020 r.*

NABOŻEŃSTWO MISYJNE NA KWIECIEŃ

Módlmy się o budowanie kultury pokoju i niestosowania przemocy poprzez ograniczenie dostępu do broni państw i obywateli.

Komentarz

Kultura pokoju i niestosowania przemocy to kultura euroatlantycka. USA i Kanada oraz bogate państwa europejskie, do których zalicza się Polska, żyją od zakończenia wojny światowej w błogim pokoju. Wojna wydawała się czymś, co istnieje tylko w historii. Państwa byłej Jugosławii stanowią wyjątek. Ukraina i Rosja to inny świat, taki, do którego zaliczamy kraje afrykańskie, w których reżimy kupują broń i dzięki niej zabijają, okradają i gwałcą własnych obywateli. O tym się nie mówi, bo

to nie dotyczy bogatych ludzi, którzy chcą oglądać w mediach społecznościowych, jak żyją jeszcze bogatsi. O potworności wojny do niedawna mogli zaświadczyć tylko misjonarze, którzy nie opuszczali swoich placówek. Robili to dlatego, by chronić ludność, której służyli, bo ta właśnie gromadziła się w budynkach misyjnych, szukając w nich schronienia. Wojna u naszych granic to nawet większe barbarzyństwo, bo ostatnio na Ukrainie nawet obiekty sakralne nie mogły stanowić azylu dla ludności.

Nasza kultura zamyka oczy na przemoc w innych częściach świata. Co więcej, to właśnie dobrobyt euroatlantycki czerpie zyski ze sprzedaży broni państwom biednym, a nawet w USA lobby zbrojenio-we jest za nieograniczonym dostępem do broni dla obywateli. Dlatego co pewien czas słyszymy, że jakiś szaleniec strzela z broni maszynowej i zabija wszystkich dookoła – bo w niektórych stanach nie ma żadnych ograniczeń na sprzedaż broni.

Nasza kultura pokoju i niestosowania przemocy opiera się natomiast na odstraszeniu nuklearnym. Strategiczna broń jądrowa gwarantuje zniszczenie wroga i być może całej planety. I na niej opiera się pokój, nasz pokój. Papież Franciszek twierdzi, że samo posiadanie broni jądrowej jest niemoralne. Niemoralny jest więc także nasz pokój i nasza zaślepiona kultura, która jako jedyna promuje pokój i niestosowanie przemocy, bo zrodziła się z chrze-

ścijaństwa i jego wartości, ale teraz występuje przeciw Ewangelii.

Tak więc papieska intencja może być odczytana tylko jako wołanie o przyjście Księcia Pokoju. Wołajmy zatem do Pana: „Niech zstąpi Twoja łaska, niech przemienie ten świat!”.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Modlitwa uwielbienia

Pieśń: *Jezus, najwyższe Imię...*

Książę Pokoju, Ty dajesz nam pokój, nie taki, jaki daje świat. Ty dajesz prawdziwy pokój!

Cisza.

Modlitwa dziękczynienia

Pieśń: *Dziękujemy Ci, Ojczy nasz...* (cztery pierwsze zwrotki)

Dziękujemy Ci, bo królestwo Twoje już jest, jest w nas i działa w nas, przemienia nas.

Cisza.

Modlitwa wstawiennicza

Pieśń: *Dziękujemy Ci, Ojczy nasz...* (5. i 6. zwrotka)

Pomnij, Panie, na Twój Kościół, i wybaw go od wszelkiego złego, on jest Twój. Niech będzie święty i niech wprowadza świętość na ziemi.

Cisza.

Modlitwa prześlania

 Pieśń: *Dziękujemy Ci, Ojczy nasz...* (7. i 8. zwrotka)

Niechaj przyjdzie Twa łaska i niech przeminie ten świat. Kto święty, niech przystąpi, kto nim nie jest, niech czyni pokutę. Przyjdź, Panie Jezu. Amen.

Cisza.

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

*Piotr Eyoun,
PDM*

NABOŻEŃSTWO MISYJNE NA MAJ

Módlmy się, aby ruchy i wspólnoty kościelne każdego dnia odkrywały misję ewangelizacyjną i swoimi charyzmatami służyły potrzebującym na całym świecie.

Komentarz

Jezus, umierając za każdego człowieka, pokazał, że Ewangelia kosztuje życie. A zatem to, jak żyjesz, ma wpływ na to, jak realizujesz swoje powołanie w Kościele. Życie Kościoła to Ewangelia. Święty papież Paweł VI w adhortacji *Evangelii nuntiandi* zaznaczył, że Kościół żyje, by ewangelizować. Nie ma innej drogi dla Kościoła, jak głoszenie Ewangelii zgodnie z nakazem misyjnym Jezusa: „Idźcie więc na cały świat i nauczajcie wszystkie narody”

(Mt 28,19). A zatem, żeby móc realizować cel postawiony przez Chrystusa, mamy wyjść do świata. Potrzebujemy do tego nowego zapału i nowych środków wyrazu, o które dopominał się św. Jan Paweł II, wzywając Kościół do nowej ewangelizacji. Ta nowość i świeżość płynie z samego Jezusa, bo w Nim wszystko staje się nowe (por. 2 Kor 5,17). Odnowieni Chrystusem, wyposażeni w dary Ducha Świętego, stajemy się wspólnotą Kościoła zdolną wypełniać to wielkie zadanie. Trzeba jednak pamiętać, że misja powierzona nam przez Jezusa nie jest prywatną sprawą człowieka. Dokonuje się ona zawsze w Kościele i przez Kościół. Wspólnoty stają się w obliczu tej prawdy miejscami, które mają ożywiać i rozpalać zapal misyjny w każdym, kto je współtworzy, a także mają stać się przestrzenią rozeznawania i posługi charyzmatami danymi do głoszenia Dobrej Nowiny wszelkiemu stworzeniu. Papież Franciszek w *Evangelii gaudium* napisał: „Nie pozwólmy się okradać z misyjnego entuzjazmu”, bądźmy zatem stróżami Ewangelii i jej radosnymi zwiastunami.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Śpiew: *Przyjdź i zajmij miejsce swe...*

Modlitwa uwielbienia

– Uwielbiamy Cię, Panie, w tym Najświętszym Sakramencie, w którym jesteś obecny pośród nas i dajesz nam siebie. *Bądź uwielbiony, Jezu...*

– Uwielbiamy Cię, Panie, w każdym człowieku, którego odkupiłeś. *Bądź uwielbiony, Jezu...*

– Uwielbiamy Cię, Panie, w miłości, jaką masz dla nas, która ma moc zmieniać ludzkie serca. *Bądź uwielbiony, Jezu...*

– Uwielbiamy Cię, Panie, w każdej wspólnotie, którą powołałeś do istnienia w swoim Kościele, aby starała się być znakiem jedności, miłości i pokoju w świecie. *Bądź uwielbiony, Jezu...*

 Śpiew: *O, wychwalajcie Go, wszystkie narody...*

Modlitwa dziękczynna

– Dziękujemy Ci, Jezu, za Twoją śmierć i zmartwychwstanie, przez które wyzwoliłeś ludzkość spod władzy grzechu. *Dziękujemy Ci, Panie...*

– Dziękujemy, że wybrałeś nas i nieustannie posyłasz, abyśmy mogli głosić Dobrą Nowinę tam, gdzie jest taka potrzeba. *Dziękujemy Ci, Panie...*

– Dziękujemy też za wszelkie dary i charyzmaty, w które wyposażyłes swój Kościół jako wspólnotę wspólnot. *Dziękujemy Ci, Panie...*

 Śpiew: *Wszyscy ludzie klaszczą w dłonie...*

 Modlitwa wstawiennicza

Modlimy się za osoby obok nas z gestem położenia ręki na ramieniu, prosząc o wszelkie łaski potrzebne w służbie i misji głoszenia Ewangelii.

Kończymy modlitwę wspólną prośbą o Ducha Świętego.

 Modlitwa prześlągania

Boże, Ojciec Wszechmogący, który w Jezusie dałeś nam Zbawiciela, poślij Ducha Świętego, aby uczynił nas świadkami i głosicielami Dobrej Nowiny. Amen.

 Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

 Śpiew: *Oto ja, poślij mnie...*

*Michał Popiel,
świecki ewangelizator, założyciel środowisk i wspólnot
charyzmatycznych,
katecheta oraz lider wspólnoty
Świętej Rodziny w Radomiu*

NABOŻEŃSTWO MISYJNE NA CZERWIEC

„Wierzę w Kościół Chrystusowy”

Módlmy się, by międzynarodowa wspólnota w konkretny sposób zaangażowała się w zniesienie tortur oraz zagwarantowała wsparcie dla ofiar i ich rodzin.

Komentarz

Wierzmy, że Bóg jest dawcą życia, i uznajemy godność każdego człowieka za nienaruszalną od jego poczęcia do naturalnej śmierci. Jeśli taka jest nasza wiara, to czy możemy mówić, że są ludzie, którzy nie zasługują na miano człowieka? Czy możemy inicjować lub choćby beczynn timer przyglądać się sytuacji, w której ktoś odzierany jest z godności? Kim jesteśmy, gdy sięgamy po fizyczną lub psychiczną

przemoc wobec drugiego człowieka? Kim jesteśmy, jeśli sprawianie komuś niewyobrażalnego bólu i poniżenia uznajemy za sprawiedliwe lub konieczne?

Bez wątpienia są sytuacje bardzo trudne: zagrożenie terrorystyczne, wojny, zbrodnie. Chcemy zatrzymać potencjalne zło lub wymierzyć sprawiedliwość. Lecz czy żądając takich metod i kar, sami nie stajemy się zbrodniarzami?

Sprzeciw wobec stosowania tortur nie jest wymysłem papieża Franciszka. Jan Paweł II też prosił przywódców o „bezwzględne i bezwarunkowe respektowanie nienaruszalności ludzkiego życia na każdym jego etapie, nie wykluczając sytuacji złożonych i trudnych”. Podkreślał, że godność osoby zabrania instrumentalnego traktowania człowieka i że jego życie nie podlega wymianie na inne dobro.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Śpiew: *Przed tak wielkim Sakramentem...*

Modlitwa uwielbienia

„Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! Ty wszystko mądrze uczyniłeś: ziemia jest pełna Twych stworzeń”. (Ps 104, 24)

Jezu Chryste, Ty jesteś przedwiecznym Słowem Ojca, prawdziwym Synem Bożym i prawdziwym człowiekiem, naszą Drogą, Prawdą i Życiem, żywą Tajemnicą

naszej wiary, źródłem mocy, nadziei i nieskończonej miłości, prawdziwym pokojem i pojednaniem.

Bądź uwielbiony w każdym człowieku, który szanuje życie i godność swojego bliźniego.

Chwila ciszy.

Śpiew: *Wielbić Pana chcę* (kanon Taizé)

Modlitwa dziękczynienia

„Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią”.
(Łk 23,34a)

Boże w Trójcy Jedyny, Ty każdego i każdą z nas „przenikasz i znasz”; dzięki Tobie żyjemy i ku Tobie zmierzamy. Niech każda sekunda naszego życia będzie wypełniona zdumieniem i wdzięcznością za Twoją miłość objawioną w Jezusie Chrystusie.

Chcemy pamiętać o wszystkim, co nam uczyniłeś, każdą cząstką naszego istnienia. Niech każde uderzenie naszych serc mówi Ci „dziękuję”, a każdy oddech ożywia w nas pragnienie życia Twoją Ewangelią.

Dziękujemy Ci za wszystkie osoby, zwłaszcza misjonarzy i misjonarki, które w najcięższych więzieniach świata służą osadzonym i niosą pomoc ich rodzinom.

Chwila ciszy.

Śpiew: *Jezu, Tyś jest...* (kanon Taizé)

Modlitwa wstawiennicza

„Kościół zwalcza skurcz serca i dłoni, przywraca oddech płucom i mowę ustom zaciśniętym. Nikogo nie uważa za wroga, bo dla każdego ma lekarstwo z nienawiści. (...) Nienawiść można uleczyć tylko z pomocą miłości”. (kard. Stefan Wyszyński)

Jezu Chryste, Odkupicielu całego stworzenia. Uczyń z nas narzędzia Twojego pokoju, abyśmy siali miłość tam, gdzie panuje nienawiść; wybaczenie, tam gdzie panuje krzywda; jedność, tam gdzie panuje rozłam; prawdę, tam gdzie panuje błąd; wiarę, tam gdzie panuje zwątpienie; nadzieję, tam gdzie panuje rozpacz; światło, tam gdzie panuje mrok; radość, tam gdzie panuje smutek.

Spraw, abyśmy mogli nie tyle szukać pociechy, co pociechę dawać; nie tyle szukać zrozumienia, co rozumieć; nie tyle szukać miłości, co kochać; albo wem dając – otrzymujemy, wybacząc – zyskujemy przebaczenie, a umierając, rodzimy się do wiecznego życia. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen. (Modlitwa franciszkańska)

Chwila ciszy.

 Śpiew: *Bóg jest Miłością* (kanon Taizé)

Błogosławieństwo

Anna Sobiech, PDM

NABOŻEŃSTWO MISYJNE NA LIPIEC

Módlmy się, aby katolicy umieścili w centrum swego życia celebrację Eucharystii, która dogłębnie przemienia relacje międzyludzkie i otwiera na spotkanie z Bogiem i naszymi braćmi i siostrami.

Komentarz

W encyklice *Ecclesia de Eucharistia* św. Jan Paweł II prosi nas, abyśmy przeżywając celebrację eucharystyczną, kontemplowali oblicze Chrystusa. To jest program, który papież zaproponował Kościołowi wchodzącemu w trzecie tysiąclecie, aby rozbudzić entuzjazm nowej ewangelizacji. „Kontemplowanie Chrystusa zakłada umiejętność rozpoznawania Go, gdziekolwiek się objawia, obecny na różne sposoby, ale przede wszystkim w żywym sakramencie

Jego Ciała i Jego Krwi. Kościół żyje dzięki Chrystusowi eucharystycznemu”. Ponadto Jan Paweł II przypomina, że fundamentem Kościoła jest komunika, zarówno pomiędzy nami a Bogiem, jak i pomiędzy samymi wiernymi. Komunia oznacza spotkanie, obdarowywanie się nawzajem, bliskość, jedność, a w konsekwencji miłość. To właśnie, i dużo więcej, zawiera termin „życie eucharystyczne”.

Pochylając się nad tym misterium, doświadczamy zdumienia – tak bardzo jest ono aktualne, wymagające, a zarazem fascynujące. Jeśli tak się dzieje, to znaczy, że spełnia się pragnienie Ojca Świętego, który napisał swoją ostatnią encyklikę, aby rozbudzić „eucharystyczne zdumienie”. Módlmy się, aby ono nigdy w nas nie wygasło.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Śpiew: *O zbawcza Hostio*

Modlitwa uwielbienia

Uwielbiamy Cię, Słowo Wcielone, w Twoim bezwarunkowym i wiecznym postanowieniu, aby pozostać z nami na zawsze w Najświętszym Sakramencie. Uwielbiamy Trójcę Przenajświętszą, bo w Jej łonie ukryte jest nowe życie, do którego jesteśmy przeznaczeni. Uwielbiamy Cię w każdym słowie i geście kapłana, w każdej celebrowanej Tajemnicy.

Uwielbiamy Cię w cichej obecności Najświętszej Hostii. Uwielbiamy Cię, bo jesteś święty i udzielasz nam swojej świętości!

 Śpiew: *Święty, Święty, Święty, Święty, zawsze Święty, Jezu jesteś niepojęcie w Przenajświętszym Sakramencie.*

Modlitwa dziękczynna

Jak Ci nie dziękować, że zechciałeś być w centrum naszego życia! Że dałeś nam się jako pokarm! Dziękujemy Ci, że to, co przeżywamy, nie jest tylko symbolem, lecz także wydarzeniem, które przemienia! Dziękujemy Ci za wszystkie łaski udzielone nam podczas celebracji Eucharystii i adoracji Najświętszego Sakramentu, także za te, o których dowiadujemy się dopiero w niebie. Dziękujemy Ci, że Ty sam jesteś naszym Życiem.

 Śpiew: *Ojciec nam powierzył Słowo* (Pieśń na Kongres Eucharystyczny 1987, sł. s. Maria Gratia Zaleska, muz. ks. Karol Mrowiec CM)

Modlitwa prześlągania

Przepraszamy Cię, Jezu eucharystyczny, przede wszystkim za niewiarę w Twoją rzeczywistą obecność w Najświętszym Sakramencie. Przepraszamy

Cię także za to, że nawet jeśli wierzymy, to chcemy ten skarb zachować dla siebie, podczas gdy życie eucharystyczne to życie otwarte na ludzi, apostołskie, gotowe do ofiary z siebie: ze swojego czasu, komfortu, spokoju. Chcemy wynagradzać Ci dziś przede wszystkim za to, że nie pozwalamy, aby liturgia święta przemieniała nas w misjonarzy, choć przecież Eucharystia kończy się słowami rozesłania. Przepraszamy Cię, że Ty, który jesteś pierwszym Apostołem Ojca, pozostajesz zamknięty w naszych sercach, wspólnotach i kościołach, bez możliwości dotarcia do dusz zagubionych i głodnych Twojej miłości.

Śpiew:

Boże zmiłuj się nad nami, pobłogosław, udziel łaski... (Tekst tłum. s. M. Imelda, fel., muz. F. Rączkowski)

Modlitwa wstawiennicza

Prosimy Cię teraz całym sercem:

- Uwolnij nas od lęku o siebie, uczynń serce każdego z nas eucharystycznym, czyli misyjnym.
- Udziel nam łaski pojednania i bycia jednością w naszych rodzinach i wspólnotach.
- Wzbudź głód głębokiego życia eucharystycznego w sercach wszystkich katolików.
- Spraw, aby wszyscy i w każdym zakątku świata mieli dostęp do Eucharystii i mogli gromadzić się

na sprawowanie liturgii bez strachu przed prześladowaniami.

– Udziel daru męstwa tym, którzy codziennie ryzykują życiem, celebrując sakramenty w ukryciu.

– Uczyń kapłanów nieustrudzonymi misjonarzami Eucharystii i daj im żyć tym, co sprawują.

– Pobłogosław nasze rodziny i wspólnoty, aby Eucharystia naprawdę przemieniała nasze relacje.

 Śpiew: *Zbliżam się w pokorze...*

 Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

 Śpiew: *Idźcie na cały świat i nauczajcie wszystkie narody...*

s. Aleksandra Szyborska PDDM

NABOŻEŃSTWO MISYJNE NA SIERPIEŃ

Módlmy się, aby Światowe Dni Młodzieży w Lizbonie pomogły młodym ludziom wyruszyć w drogę, żyć Ewangelią i być jej świadkami.

Komentarz

Z orędzia papieża Franciszka na 36. Światowy Dzień Młodzieży

„Paweł wyznaje, że w przeszłości prześladował chrześcijan, aż pewnego dnia, gdy udawał się do Damaszku, by aresztować niektórych spośród nich, światło «jaśniejsze od słońca» ogarnęło jego i jego towarzyszy podróży, ale tylko on usłyszał głos. Jezus zwraca się do niego i woła go po imieniu: «Szawle, Szawle!».

Przyjrzyjmy się wspólnie temu wydarzeniu. Wołając go po imieniu, Pan pozwala Szawłowi zrozu-

mieć, że zna go osobiście. To tak, jakby mu powiedział: wiem, kim jesteś, wiem, co zamierzasz, ale mimo wszystko zwracam się właśnie do ciebie. Woła go dwukrotnie, na znak powołania wyjątkowego i bardzo ważnego.

W efekcie jedynie osobiste, nieanonimowe spotkanie z Chrystusem zmienia życie. Jezus pokazuje, że zna dobrze Szawła. Nawet jeśli Szawel jest prześladowcą, nawet jeśli w jego sercu panuje nienawiść względem chrześcijan, Jezus wie, że jest to spowodowane niewiedzą, i chce okazać swoje miłosierdzie. To właśnie jest ta łaska, ta niezасłużona i bezwarunkowa miłość, światło, które radykalnie zmieni życie Szawła.

Nie wystarczy usłyszeć o Chrystusie od innych, konieczna jest osobista rozmowa z Nim. Tym w istocie jest modlitwa. Jest bezpośrednią rozmową z Jezusem, nawet jeśli być może mamy jeszcze nieuporządkowane serce, umysł pełen wątpliwości albo wręcz pogardy wobec Chrystusa i chrześcijan”.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Śpiew: *Zbliżam się w pokorze...*

Modlitwa uwielbienia

Bądź uwielbiony, Panie, w wydarzeniu Świątowych Dni Młodości. Ty zawsze ustami papie-

ża zapraszasz nas do tworzenia wspólnoty miłości. Wspólnoty wyjątkowej, ponieważ jej fundamentem jesteś Ty, obecny w Eucharystii jako Emmanuel, Bóg z nami. Bądź uwielbiony, Panie, w Ciele Twojego Syna Jezusa Chrystusa, którym jest Kościół. Uwielbiam Cię w tych wszystkich młodych ludziach, którzy mimo swoich ograniczeń i kruchości wyruszają w pielgrzymkę wiary do Portugalii. To wielka radość serca widzieć i słyszeć rozśpiewane grupy na ulicach Lizbony i innych miast Europy, które oddają Ci chwałę. Panie, bądź uwielbiony w świadectwach wiary, w każdym nawróceniu i w każdej sytuacji, z której wyprowadzasz dobro. Uwielbiamy Cię, Panie, w prostocie i odwadze młodych, napełnionych Duchem Świętym, będących terazniejszością Kościoła.

Chwila ciszy.

Śpiew: *Abba, Ojcze!*

Modlitwa dziękczynienia

Jakże nie dziękować dziś Tobie, Panie, za dar Świątowych Dni Młodzieży! Za tych wszystkich, którzy odważnie wyruszyli na ulice miast i wiosek całego świata, by głosić Ewangelię. Dziękujemy Ci, Panie, że towarzyszysz młodym w pielgrzymce wiary przez ziemię w znaku Krzyża. Dziękujemy Ci, Maryjo, Matko sprawiająca uzdrowienie złamanym na duchu, obecna w ikonie obok krzyża ŚDM. Dzięku-

jemy za wszystkich, którzy prowadzą nas do spotkania z Tobą: za rodziców, kapłanów, biskupów, za katechetów, za naszych przyjaciół, członków wspólnot. Dziękujemy, że możemy doświadczać Ciebie jako żywego Boga we wspólnocie Kościoła. Dziękujemy, że pozostałeś z nami w Eucharystii, której blask opromienia wszystkich nas adorujących Ciebie wraz z papieżem.

Dziękujemy za Słowo, które kieruje do nas ojciec święty. Za wszystkie wspólne spotkania, katechezy i modlitwy. Za rodziny, które przyjmują nas jako pielgrzymów do swoich domów. Dziękujemy Ci za to, szczególnie że nie zostawiasz nas samych z naszymi wątpliwościami, ale jak Szawła kierujesz każdego z nas do doświadczenia Twojej miłości we wspólnocie.

 Śpiew: *Dzięki, o Panie, składamy dzięki!*

Modlitwa wstawiennicza

– Módlmy się za Kościół w Portugalii, aby niesiony wydarzeniami Światowych Dni Młodzieży rozwijał się według zamysłu Bożego. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich, którzy tworzą dzieło ŚDM – za papieża, Komitet Organizacyjny w Lizbonie, za Krajowe Biuro Organizacyjne w Polsce, koordynatorów diecezjalnych, duszpasterzy i wolontariuszy, aby osobiste doświadczenie Boga owocowało świętością na co dzień. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za młodych odrzucających Kościół, a szczególnie za tych, którzy go prześladują, aby jak Szaweł doznali w swoim życiu oświecenia i mądrości w poznaniu Jezusa. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rodziny i tych wszystkich, którzy przyjmują pielgrzymów, aby ich miłosierdzie wobec człowieka owocowało wzrostem Królestwa Bożego w sercach młodych. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o nowe powołania kapłańskie, zakonne i misyjne, aby nie zabrakło głosicieli Ewangelii i świadków chrześcijańskiego życia. *Ciebie prosimy...*

 Śpiew: *Przed tak wielkim Sakramentem...*

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

*ks. Tomasz Koprianiuk,
dyrektor KBO ŚDM w Warszawie*

NABOŻEŃSTWO MISYJNE NA WRZESIEŃ

Módlmy się za ludzi, którzy żyją na marginesie społeczeństwa, a nawet w nieludzkich warunkach, by nie zostali zapomniani przez instytucje i nigdy nie byli traktowani jako mniej wartościowi.

Komentarz

Każdy, kto rozejrzy się w swoim środowisku, prawie natychmiast zauważy jednostki lub całe grupy ludzi żyjących na marginesie, poza głównym nurtem spraw i praw. Osoby poddane marginalizacji bądź wykluczeniu społecznemu były i są obecne we wszystkich epokach historycznych i we wszystkich kulturach. Należą do nich ludzie dotknięci bezrobociem, ubóstwem, bezdomnością, wojną czy emigracją, osoby niepełnosprawne, chronicznie chore,

wymagające stałej opieki oraz uwikłani w alkoholizm czy narkomanie.

Ludzie egzystujący na marginesie głównego nurtu życia społecznego zawsze byli, są i będą w centrum uwagi Kościoła.

„Kultura wykluczenia” zostanie pozbawiona racji istnienia, kiedy w jej miejsce pojawią się okoliczności sprzyjające uczestnictwu w życiu społecznym i zbiorowym, możliwy będzie realny dostęp do zasobów, dóbr, instytucji i systemów społecznych, ustąpi ubóstwo i będą respektowane prawa społeczne. Wtedy możemy stać się świadkami przeobrażenia „kultury wykluczenia” w „kulturę spotkania”. Do działań zmierzających w tym kierunku zaprasza papież Franciszek.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Śpiew: *Bądźże pozdrowiona...*

Modlitwa uwielbienia

Panie Jezu Chryste, uwielbiamy Cię za Twoją realną obecność wśród nas, w naszej codzienności, w radościach i smutkach. Twoje zapewnienie: „Ja jestem z Wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” jest niezmiennie. Dodaje nam sił i napełnia nadzieją! Kieruj naszymi myślami i czynami, abyśmy wokół budowali „kulturę spotkania”, a nie

„kulturę wykluczenia”. Twoje spojrzenie z miłością na każdego człowieka niech będzie dla nas wzorem i przykładem do naśladowania!

 Śpiew: *Panie pragnienia ludzkich serc...*

Modlitwa dziękczynienia

Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że nasze słabe ludzkie serca czynisz otwartymi i gotowymi nieść pomoc drugiemu człowiekowi. Pomoc realną, konkretną w wymiarze duchowym i materialnym. Dziękujemy Ci, Panie, za każdego, kto jest dla nas wyzwaniem, zadaniem i szansą do realizacji przykazania miłości!

 Śpiew: *Dzięki, o Panie, składamy dzięki...*

Modlitwa wstawiennicza

– Boże nieskończenie dobry, Ty jesteś nadzieją świata i tylko w Tobie ludzkość może zaznać pokoju. Obdarz Duchem mądrości rządzących narodami, aby unikali wojen i konfliktów oraz wytrwale dążyli do zgody i współpracy.

– Boże wszechmogący, Ty uzdalniasz ludzkie serca do pełnienia dzieł miłosierdzia wobec braci. Napelnij nas Duchem miłości, abyśmy umieli płakać z płaczącymi i cieszyć się z cieszącymi, a wszystkim potrafili dawać nadzieję.

– Boże, Ty troszczysz się o każdego człowieka, polecamy Ci ubogich, chorych, niepełnosprawnych i starszych. Spraw, abyśmy umieli zauważać ich wśród nas i starali się zaradzić ich potrzebom.

– Boże Dobry Ojczy, Tobie polecamy sieroty, wdowy, emigrantów i tych, którzy musieli opuścić swoje domy z powodu bratobójczej wojny, prześladowań czy niesprawiedliwości. Pamiętaj o więźniach i ich rodzinach, a także o ludziach żyjących w lęku i niepewności jutra. Bądź ich nadzieją!

– Boże Jedyny, wspieraj nas w budowaniu „kultury spotkania”, abyśmy swoimi słowami i czynami nikogo nie wykluczali, ale współtworzyli wspólnotę opartą na braterstwie i solidarności.

Modlitwa końcowa

Wszchemogący, wieczny Boże, Ty dałeś nam swojego Syna, aby nauczył nas żyć na tym świecie pełnym podziałów, sprzeczności i nierówności. Wlej w nasze serca swego Ducha, abyśmy byli otwarci na drugiego człowieka, szczególnie tego, który nie może w pełni uczestniczyć w życiu społecznym z powodu ubóstwa, choroby, ucieczki i wojny. Wspieraj wszelkie inicjatywy służące zmniejszeniu podziałów i marginalizacji.

Uczyni nas narzędziami Twego pokoju! Tobie niech będzie część i chwała, teraz i na wieki wieków. Amen.

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

*ks. Leszek Kryża,
Zespół Pomocy Kościołowi na Wschodzie*

NABOŻEŃSTWO MISYJNE NA PAŹDZIERNIK

Módlmy się za Kościół, aby przyjął postawę słuchania i dialogu jako sposób życia, pozwalając prowadzić się Duchowi Świętemu ku peryferiom świata.

Komentarz

10 października 2021 r. papież Franciszek zwołał XVI Zwyczajne Zgromadzenie Ogólne Synodu Biskupów pod hasłem „Ku Kościołowi synodalnemu: komunია, uczestnictwo i misja”. Synod ten kończy się właśnie w październiku 2023 r. Był wyjątkowy, ponieważ objął nie tylko pasterzy Kościoła, lecz także jego wiernych w parafiach, małych wspólnotach chrześcijańskich, ruchach świeckich, wspólnotach zakonnych i innych formach komunii, kobiety i mężczyźni, młodzież i osoby starsze. Wszyscy

byliśmy zaproszeni do słuchania siebie nawzajem po to, aby usłyszeć natchnienia Ducha Świętego, który przychodzi, by przewodzić naszym ludzkim wysiłkom, tchnąć życie i dynamizm w Kościół oraz prowadzić do głębszej komunii dla dobra naszej misji głoszenia Ewangelii w świecie. Zasadniczym celem synodu było wsłuchanie się w głos wiernych Kościoła, w ich potrzeby, pragnienia i opinie. Ojciec Święty słuchanie nazwał pierwszym niezbędnym elementem dialogu: „Umiejętność słuchania, oprócz tego, że jest pierwszym gestem miłosierdzia, jest także pierwszym niezbędnym elementem dialogu i dobrej komunikacji: umieć słuchać, pozwalać innym mówić wszystko, nie ucinać tego, co mówią, w połowie zdania, umieć słuchać uszami i sercem. Życzę wszystkim, aby wzrastali w tej umiejętności słuchania sercem” – powiedział Ojciec Święty podczas otwarcia synodu.

Właśnie dobiega końca praca synodalna prowadząca do wejścia na drogę pójścia razem, każdy w swoim powołaniu dla wspólnego głoszenia Ewangelii i świadczenia o niej swoim życiem tym, którzy nie poznali jeszcze Boga będącego miłością. W dalszym ciągu jesteśmy zaproszeni do wsłuchiwania się w głos tych blisko nas i tych, którzy są na peryferiach wspólnoty, parafii, diecezji, kraju, kontynentu i świata.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Śpiew: *Bądźże pozdrowiona, Hostyjo żywa*

Modlitwa uwielbienia

Kościół jest dziełem nie tylko Jezusa, lecz także Ducha Świętego, który ciągle w nim żyje i prowadzi po drogach współczesności.

– Uwielbiamy Cię, Duchu Święty, za moc, bez której nie bylibyśmy w stanie wyznać, że Jezus jest naszym Panem. *Bądź uwielbiony, Duchu Święty!*

– Bądź uwielbiony za Kościół, który czynisz naszym domem, gdzie możemy jednoczyć się z Bogiem i Jezusem w Eucharystii. *Bądź uwielbiony, Duchu Święty!*

– Uwielbiamy Cię, Duchu Święty, za doświadczanie bezinteresownej miłości Bożej i za natchnienia, i moc do przekazywania jej innym. *Bądź uwielbiony, Duchu Święty!*

Śpiew: *Wielbić Pana chcę*

Modlitwa dziękczynienia

– Jezu Chryste, który za sprawą Ducha Świętego wzbudzasz powołania misyjne, dziękujemy Ci za misjonarki i misjonarzy, których powołujesz i po-

syłasz na krańce świata i na krańce ludzkich serc.
Dziękujemy Ci, Duchu Święty!

– Dziękujemy Ci, Duchu Święty, że pomagasz pokonywać największe bariery i znosić największe trudy na drodze głoszenia światu, że Jezus jest jedynym Zbawicielem. *Dziękujemy Ci, Duchu Święty!*

– Dziękujemy Ci, Duchu Święty, za świadków wiary, szczególnie za heroiczną postawę chrześcijan w obliczu prześladowań. *Dziękujemy Ci, Duchu Święty!*

– Dziękujemy Ci, Duchu Święty, za to, że wyposażasz nas w moc do wykonywania naszej codziennej służby, a szczególnie tej, która służy animacji misyjnej. *Dziękujemy Ci, Duchu Święty!*

 Śpiew: *Duchu Święty, przyjdź!*

Modlitwa błagania

– Duchu Święty, stajemy przed Tobą, zamieszkał w naszych sercach i naucz nas drogi synodalnej, którą mamy podążać. *Prosimy Cię, Duchu Święty!*

– Jesteśmy słabi i grzeszni, nie pozwól, aby niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą ścieżkę albo stronniczość wpływała na nasze działania. *Prosimy Cię, Duchu Święty!*

– Naucz nas słuchać tych, którzy są najbliżej nas, członków naszych rodzin, przyjaciół, współpracowników, a także głosu tych, którzy są daleko, szeptu

ludzi, którym brak nadziei, błagania zapomnianych, krzyku umęczonych. *Prosimy Cię, Duchu Święty!*

– Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność, abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy i tego, co jest słuszne w oczach Boga. *Prosimy Cię, Duchu Święty!*

Śpiew: *Zjednoczeni w Duchu*

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

Mariola Krystecka,

PDM

NABOŻEŃSTWO MISYJNE NA LISTOPAD

Módlmy się za papieża, aby wypełniał swoją misję i prowadził wiernych wspierani przez Ducha Świętego.

Komentarz

W encyklice *Dominum et vivificantem* Jan Paweł II napisał, że Duch Święty objawia się jako ten, który daje życie. Dlatego też Kościół „głosi życie, które objawiło się poza granicą śmierci: życie, które jest potężniejsze od śmierci”. To dzięki Duchowi Świętemu misjonarze na całym świecie głoszą tę prawdę, że Chrystus na zawsze pokonał śmierć. „W imię Chrystusowego zmartwychwstania Kościół, w ścisłej jedności i pokornej posłudze Duchowi Świętemu, służy temu życiu, które pochodzi od Boga samego”.

Papież Franciszek podczas Mszy św. w uroczystość Zesłania Ducha Świętego w 2021 r. powiedział, że „Paraklet mówi Kościołowi, że dziś jest czas pocieszenia. Jest to bardziej czas radosnego głoszenia Ewangelii niż walki z pogaństwem. Jest to czas, aby nieść radość Zmartwychwstałego, a nie narzekać na dramat sekularyzacji. Jest to czas, aby wypełnić świat miłością, nie poślubiając światowości. Jest to czas, w którym trzeba dawać świadectwo miłosierdzia, bardziej niż wpajania zasad i norm. To jest czas Parakleta!”.

Ojciec Święty Franciszek podczas modlitwy *Anioł Pański*, często prosi: „Módlcie się za mnie, módlcie się za papieża”. Następca św. Piotra potrzebuje naszej modlitwy, aby mógł powadzić Kościół Chrystusowy do zbawienia.

Modlitwa św. Jana Pawła II do Ducha Świętego

Duchu Święty, proszę Cię o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Bożych, o dar rozumu do lepszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej, o dar umiejętności, abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary, o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady i u Ciebie ją zawsze znajdował, o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie odłączyć, o dar pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi z synowską miłością, o dar bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu, który Cię obraża.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Pieśń: *O zbawcza Hostio...*

Modlitwa uwielbienia

– Panie Jezu, pragniemy Cię wielbić za Twoje życie, śmierć, zmartwychwstanie i za niebo, które dla nas otworzyłeś. Za Twój Kościół święty, który jest dla nas domem i przedsionkiem nieba. *Wielbimy Cię, Panie.*

– Panie Jezu, który posyłasz do nas Ducha Świętego, aby napępniał nas wiarą, nadzieją i miłością. Wielbimy Cię za Twoją nieskończoną cierpliwość i miłosierdzie wobec każdego z nas. *Wielbimy Cię, Panie.*

– Panie Jezu, który udzieliłeś Ducha Świętego swoim Apostołom, aby szli na cały świat i głosili Dobrą Nowinę. Wielbimy Cię za Twoje pragnienie nieba i szczęścia dla każdego z nas. *Wielbimy Cię, Panie.*

– Panie Jezu, który z czułością pochylasz się nad zagubionymi i poranionymi. Wielbimy Cię za to, że uzdrawiasz nasze serca. *Wielbimy Cię, Panie.*

Pieśń: *Chwałę Ciebie, Panie...*

Modlitwa dziękczynienia

– Panie Jezu, pełni wdzięczności dziękujemy za Twoją obecność w Najświętszym Sakramencie, że karmisz nas, abyśmy nie ustali w drodze do nieba. *Dziękujemy Ci, Panie.*

– Panie Jezu, dziękujemy Ci za nasz chrzest, który uczynił nas dziećmi Bożymi i Twoimi braćmi. *Dziękujemy Ci, Panie.*

– Panie Jezu, dziękujemy Ci za wszystkich świętych w niebie, którzy orędują za nami i wskazują nam, jak dążyć do Ciebie. *Dziękujemy Ci, Panie.*

– Panie Jezu, dziękujemy Ci za wszystkich misjonarzy i misjonarki, których posyłasz w najdalsze krańce świata, aby niestrudzenie głosili Twoją nieskończoną miłość. *Dziękujemy Ci, Panie.*

 Pieśń: *Wielbić Pana chcę...*

Modlitwa błagania

Panie Jezu, który sam modliłeś się do Ojca w niebie, wysłuchaj dzisiaj naszych prośb.

– Módlmy się za papieża Franciszka, aby napełniony Duchem Świętym z odwagą prowadził Kościół Święty do zbawienia. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarzy i misjonarki, aby mężnie dawali świadectwo wiary w Boga w Trójcy Jedyne. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o nowe powołania kapłańskie i zakonne, aby nigdy nie zabrakło głosicieli Bożej miłości. *Ciebie prosimy...*

Pieśń: *Pan Jest mocą swojego ludu...*

Modlitwa końcowa

Panie Jezu, wpatrując się w Twoje oblicze ukryte w Najświętszym Sakramencie, prosimy o Twoje błogosławieństwo dla papieża Franciszka, dla misjonarzy i dla całego Kościoła Świętego. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

Pieśń: *Czego chcesz od nas, Panie...*

*Elżbieta Polkowska,
PDM*

NABOŻEŃSTWO MISYJNE NA GRUDZIEŃ

Módlmy się, aby osoby niepełnosprawne znalazły się w centrum uwagi społeczeństwa, a instytucje oferowały programy, które zwiększą ich aktywność.

Komentarz do intencji

Intencja papieska w tym miesiącu nie dotyczy niepełnosprawności, ale osób niepełnosprawnych. Któż z nas jest jednak pełnosprawny? Bez żadnych wad, uszczerbków na zdrowiu, kłopotów związanych z ruchem, postrzeganiem świata za pomocą wzroku, słuchu i powonienia? Ilu spośród nas ma kłopoty kardiologiczne, związane z ciśnieniem krwi? A ilu nie potrafi opanować gospodarki hormonalnej? Fakt niepełnosprawności mógłby spotkać każdego. To nie jest efekt grzechu, pechu ani kary!

Niepełnosprawność jest zagadnieniem bardzo szerokim i dotyczy różnych obszarów funkcjonowania zdrowotnego człowieka, obniżonej sprawności komunikowania się i całościowego zaburzenia rozwoju. Bardzo często spotykamy się z niepełnosprawnością intelektualną. Wiele osób ma też problem z poruszaniem się. Choroby neurologiczne to całe spektrum potencjalnych objawów i barier.

„Zabrałeś moje miejsce – zabierz i kalectwo!” – ten popularny komentarz pod znakiem informującym o miejscu parkowania dla samochodów kierowanych przez osoby niepełnosprawne pokazuje nam istotę problemu.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Śpiew: *Zbliżam się w pokorze...*

Modlitwa uwielbienia

Psalm 150

Śpiew: *Panie dobry jak chleb...*

Modlitwa dziękczynienia

Boże, dobry nasz Ojciec, dziękujemy Ci za Twoją obecność wśród wierzących i Twoją pomoc w naszym codziennym życiu.

– Dziękujemy Ci, że wzięłeś na siebie nasze słabości. Za to, że nie masz względu na osoby i każdy

przed Tobą jest tak samo ważny. *Dziękujemy Ci, Panie...*

– Dziękujemy Ci za Twoją inspirację w kreowaniu wzajemnych relacji z osobami niepełnosprawnymi. Za to, że wzajemnie od siebie możemy się uczyć. Jesteśmy Ci wdzięczni za Twojego Ducha, który każdego dnia porusza nas do działania na rzecz osób wymagających pomocy, w tym osób z niepełnosprawnością. *Dziękujemy Ci, Panie...*

– Dziękujemy Ci również za łaskę kontaktu z osobami z niepełnosprawnością. Za to, że możemy uczyć się od nich wierności oraz wytrwałości w pokonywaniu przeszkód i trudności. *Dziękujemy Ci, Panie...*

 Śpiew: *Abba, Ojczy...*

Modlitwa wstawiennicza

Módlmy się za osoby niepełnosprawne, aby głęboko w swoich sercach wiedziały, że są częścią Kościoła Bożego. Niech będą doceniane i kochane, a ich kruchość i słabość nie budzą strachu ani dystansu społecznego wobec nich. Niech Dobry Bóg sprawi, aby ich ograniczenia stały się ich siłą. Niech będą otwarci na innych i niech żyją w przyjaźni ze wszystkimi.

– Módlmy się za Kościół powszechny, aby zawsze znalazło się w nim miejsce dla osób niepełnosprawnych. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za osoby niepełnosprawne, aby umiały znaleźć swoje miejsce w społeczności lokalnej i czuć się w niej użyteczne. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za papieża Franciszka, aby Bóg dał mu mądrość w posłudze jednania społeczności ludzi wierzących. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za instytucje samorządowe i państwowe, aby nigdy nie zapominały o potrzebach osób z niepełnosprawnością. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o potrzebną łaskę i pomoc Bożą dla osób niepełnosprawnych. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się, aby Duch Święty, Pocieszyciel, wspierał i inspirował osoby niepełnosprawne do samodzielności i aktywności. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy byli wyczułeni na obecność i potrzeby osób z niepełnosprawnością. *Ciebie prosimy...*

Wszechmocny Boże, spraw, aby osoby niepełnosprawne znalazły się w centrum uwagi społeczeństwa, a instytucje oferowały programy, które zwiększą ich aktywność w Kościele oraz w społeczeństwie.

 Pieśń: *Com przyrzekł Bogu przy chrzcie raz...*

 Modlitwa prześlągania

Miłosierny Boże, przychodzimy do Ciebie z pokorą i gotowością na zmianę naszego myślenia o osobach niepełnosprawnych.

– Za myślenie, że osoby z niepełnosprawnością są jak dzieci i potrzebują nieustannej pomocy. *Przepraszamy Cię, Boże.*

– Za myślenie, że wszystkie osoby z niepełnosprawnością są niewydolne intelektualnie. *Przepraszamy Cię, Boże.*

– Za myślenie, że osoby z niepełnosprawnością wstydzą się swojej niepełnosprawności. *Przepraszamy Cię, Boże.*

– Za myślenie, że niepełnosprawność jest zaraźliwa i jest karą za grzechy. *Przepraszamy Cię, Boże.*

– Za myślenie, że osoby z niepełnosprawnościami są smutne, skupiają się na swojej niepełnosprawności i nie cieszą się życiem. *Przepraszamy Cię, Boże.*

– Za myślenie, że osoby z niepełnosprawnością zachowują się nietypowo i są niebezpieczne. *Przepraszamy Cię, Boże.*

Boże, przyjmij nasze błagania i przemień nasze serca. Niech Twoje Myśli, Słowo Boże, będzie naszą inspiracją i przyczyną zmiany naszego myślenia. Pomóż nam, aby mity i wyobrażenia o osobach z niepełnosprawnościami nie dominowały w naszym sposobie myślenia o nich. Nade wszystko spraw, aby osoby niepełnosprawne znalazły się w centrum uwagi społeczeństwa, a instytucje oferowały programy, które zwiększą ich aktywność.

Śpiew: *Być bliżej Ciebie chcę...*

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

*Tomasz Franciszek,
pedagog z Raciborza*

MISTERIUM O BŁ. PAULINIE JARICOT

Misterium o bł. Paulinie Jaricot może być ubogaceniem diecezjalnych pielgrzymek, a także nabożeństw parafialnych. Pierwszymi adresatami tej refleksji i modlitwy są członkowie Żywego Różańca, ale proponowany tekst może się stać również pomocą w przedstawieniu tej niezwyklej postaci innym członkom wspólnoty parafialnej, np. po Mszach św. niedzielnych lub przed parafialną procesją różańcową albo przy innej okazji.

W przeżyciu misterium zaleca się, aby kapłan je rozpoczął, zapowiadał poszczególne części oraz prowadził końcową modlitwę. W odczytaniu poszczególnych tekstów czymś najbardziej wskazanym będzie, aby rolę narratora czytał mężczyzna, a teksty bł. Pauliny – kobieta. Każdy fragment medytacji kończy się modlitwą i wspólnym śpiewem zgromadzonych.

Teksty bł. Pauliny zamieszczone w misterium pochodzą z następujących pozycji: s. Cecilia Giacovelli Paulina Jaricot. Biografia; Gabrielle Marguin 15 dni

z Pauliną Jaricot Jacques Gadille; Pisma młodości. Ojcie Przedwieczny, ofiaruję Ci...; Myśli na każdy dzień. Paulina Jaricot.

Kapłan:

22 maja 2022 r. odbyła się w Lyonie beatyfikacja Pauliny Jaricot, założycielki Żywego Różańca oraz Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary. Dziś gromadzimy się na dziękczynnej modlitwie za ten wielki dar. Przyjmujemy go całym sercem, starając się coraz lepiej poznać tę niezwykłą postać, naśladować przykład jej życia i prosić Boga przez jej wstawiennictwo o potrzebne łaski.

Zapraszam do przeżycia misterium poświęconego tej bliskiej nam osobie. Rozważymy cztery szczególne wartości, które kształtowały bł. Paulinę Jaricot, którym służyła i które pomagają nam pełniej odkryć. Będzie to niezwykła głębia jej modlitwy, jej wielka troska o misje, godna podziwu gorliwość w służbie ludziom, a także wyjątkowe świadectwo cierpliwego niesienia krzyża, jaki nam daje Bóg.

Część pierwsza

O modlitwie bł. Pauliny

Narrator:

Modlitwa była u Pauliny zawsze na pierwszym miejscu i u podstaw wszelkich jej działań. Umiała swoim życiem łączyć postawę Marii i Marty. Mimo że

była ostatnim z siedmiorga dzieci Antoniego i Joanny Jaricot, i często traktowana jak „maskotka rodziny”, już jako małe dziecko chętnie modliła się czy to u stóp figurki Matki Bożej Łaskawej, czy przed tabernakulum w kościele św. Nicecjusza. Biografie podają, że niejednokrotnie prosiła mamę:

Bł. Paulina:

„Mamo, pozwól mi jeszcze trochę zostać... Nie skończyłam jeszcze wszystkiego mówić Jezusowi. Przyjdź po mnie później, proszę, dużo później...”

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezu, abyśmy umieli pokazać dzieciom piękno i wartość modlitwy i aby dla nas samych modlitwa była radością serca, jak dla bł. Pauliny Jaricot.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Narrator:

Skąd się wzięło w Paulinie takie umiłowanie modlitwy i wewnętrzna potrzeba zachęcania do niej innych? Nauczyła się tego od swoich rodziców. Zanim jej tata Antoni zbił majątek na handlu jedwabiem, jako wiejski chłopiec wypasał owce. Kiedy w wieku 14 lat przybył do Lyonu, przed pójściem do pracy każdy dzień zaczynał od modlitwy i uczestnictwa we Mszy Świętej. Swoją żonę Joannę, skromną córkę rzemieślnika, poznał podczas wielkopostnego uczestnictwa w drodze krzyżowej. Jej pobożność

była dla niego odbiciem jego własnych chrześcijańskich aspiracji. Wspólnie przekazywali swoim dzieciom od najmłodszych lat miłość do Eucharystii, adoracji Najświętszego Sakramentu i modlitwy. Paulina nabyła niezwyklej zdolności życia w zjednoczeniu z Chrystusem.

Bł. Paulina:

„Nie mówiąc do mnie, Jezus mówi mi najpiękniejsze rzeczy, raz, by dodać otuchy mojej duszy, kiedy indziej, by obalić moją pychę, jeszcze kiedy indziej, by mi uświadomić, jak bardzo Jego miłość do mnie jest darmowa, a Jego dobrodziejstwa w nikłym stopniu zasłużone, czy też, aby mnie nauczyć, jak czynić z mego serca miejsce odosobnienia”.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezus, abyśmy umieli pokazać dzieciom piękno i wartość modlitwy i aby dla nas samych modlitwa była radością serca, jak dla bł. Pauliny Jaricot.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie.*

Narrator:

Nic dziwnego, że w modlitwie dorosła Paulina upatrywała ratunku wobec postępującego po rewolucji francuskiej upadku obyczajów i oddalenia się ludzi od Boga. I to modlitwa różańcowa, którą – jak sama pisała – „większość chrześcijan uważa za przestarzałą i nadającą się najwyżej dla tych, co nie umieją

pisać”, wydała się jej do tego celu najbardziej odpowiednia.

Bł. Paulina:

„O Duchu modlitwy, to Ty, widząc moje nic i nieskończone Wszystko, kształtujesz we mnie potężny krzyk, który obala góry, wysusza strumienie, wypełnia doliny, łamie to, co sprzeciwia się Twojemu królowaniu”.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezu, aby nasza modlitwa była autentycznym i świadomym spotkaniem z Bogiem.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Narrator:

Ale jak skłonić do codziennej modlitwy różańcowej robotników fabryk i burżuazję XIX-wiecznej Francji? Żyjąc w rodzinie przedsiębiorców, Paulina rozumiała, że przy natłoku obowiązków odmówienie całego *Różańca*, za jej czasów składającego się z 15 tajemnic, może być dość trudne, wręcz „nie wykonalne”, więc niepodjęmowane wcale. Jak więc zmotywować do modlitwy różańcowej na szeroką skalę? Jak uczynić *Różaniec* modlitwą wszystkich? W 1826 r. pod natchnieniem Ducha Świętego doznała olśnienia, aby wykorzystać metodę podobną do tej użytej przy zbieraniu datków na misje, czyli wspólnotowego odmawiania *Różańca*. Prosty pomysł, ale nikt na niego wcześniej nie wpadł i nie

umiał tak go rozpropagować. Cel został osiągnięty. Coraz więcej ludzi podejmowało zobowiązanie, aby codziennie odmawiać dziesiątkę *Różańca*, każdego miesiąca rozważając inną tajemnicę w określonej intencji. Dzieło to Paulina Jaricot nazwała *Żywym Różańcem*.

Bł. Paulina:

„Jest Żywy [*Różaniec*] także dlatego, że ta zbiorowa modlitwa jednoczy wszystkich, którzy w niej uczestniczą, jest ofiarowanym Panu żywym wieńcem róż, w którym róże to poszczególne tajemnice”.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezu, abyśmy będąc we wspólnotach różańcowych, umieli się wzajemnie motywować do głębszego zaangażowania się w dzieło Żywego Różańca i niestrudzenie poszukiwać nowych członków.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Narrator:

Modlitwa poprzedzała i towarzyszyła wszelkim działaniom Pauliny. Jej altruizm w pomocy potrzebującym wynikał z rodzinnej pobożności, z czerpania siły do działania poprzez bycie blisko Boga. Niosąc pomoc, jednocześnie zachęcała do modlitwy, chętnie dzieląc się swoimi przemyśleniami.

Bł. Paulina:

„Pan rozpalił w moim sercu Boski ogień, który dniem i nocą miał to serce trawić”.

„Nie pragnę niczego innego prócz tego, by coraz mocniej płonąć, a także przekazywać bliźniemu Boski ogień, który Bóg rozpalił w mej duszy”.

„Tak, w tym jakże potężnym Bogu jest jedna słabość – to modlitwa człowieka pokornego, trwającego w zjednoczeniu z naszym Panem Jezusem Chrystusem. Bóg nie jest w stanie się jej oprzeć; tylko ona może zmienić zamysły Jego sprawiedliwości, obrócić je w zwycięstwo Jego miłości”.

„Modlitwa jest potężnym motorem, który daje odczuć swoją moc na wszystkich krańcach świata. W samym Sercu Boga zasiadającego na tronie swej wszechmocy szukam łask życia i zbawienia dla wszystkich. [...] Modlitwa to królestwo Boga w naszym wnętrzu, obejmuje wszystkich na Niebie, na ziemi, w czyśćcu; krępuje łańcuchami demony, tryumfuje nad Bożą sprawiedliwością, która nie może jej odmówić cudów swego miłosierdzia”.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezu, abyśmy uwierzyli w wielką moc modlitwy i z głębokim przekonaniem zachęcali do niej innych, jak czyniła to bł. Paulina Jaricot.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Część druga

O zaangażowaniu bł. Pauliny w sprawę misji

Narrator:

Ziarenko troski o potrzebujących, również tych w odległych krajach misyjnych, zostało rzucone w serce Pauliny przez jej rodziców, a nawet jej opiekunkę Różę, która opowiadała małej Paulinie i jej starszemu o dwa lata bratu Fileaszowi historie o męczennikach z Lyonu oraz z Chin i Japonii. Opowiadania te, a raczej przekazywanie konkretnych informacji dotyczących potrzeb misjonarzy, były tak częste, że dzieci między sobą rozmawiały o misjach.

Bł. Paulina:

Kiedyś podczas dziecięcych zabaw mój brat Fileasz stwierdził, że będzie apostołem i pojedzie do Chin. Od razu odparłam, że ja też pojedę. Na co on zaczął przekomarzać się ze mną i udowodniać, że się do tego nie nadaję. Koniec końców, kiedy zobaczył, że swoimi argumentami doprowadził mnie prawie do płaczu, na pocieszenie powiedział: „Biedactwo! No cóż, w gruncie rzeczy, czy musisz płynąć aż za morza? Czy nie możesz wziąć grabi, żeby zgarniać góry złota i wysyłać mi je w beczkach, bym mógł ratować setki tysięcy dzieci, które co roku umierają nieochrzczone w Chinach?”. Te słowa uspokoiły mnie. Uświadomiły mi, że nie muszę nigdzie wyjeżdżać,

aby wspierać potrzebujących w odległych krajach, i tych, którzy podejmują tam ewangelizację. Słowa mojego brata były jak pierwsza konewka wody wyłana na ziarenko troski o misje, rzucone do mojego serca przez rodziców i moją opiekunkę.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezu, abyśmy mieli na uwadze to, czego słuchają i co oglądają dzieci w naszych rodzinach, abyśmy umieli zaszczerpić w nich chrześcijańską wrażliwość na potrzebujących, jak miało to miejsce w rodzinie Pauliny Jaricot.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie.*

Narrator:

Kolejny impuls, aby realnie zaangażować się w dzieła misyjne, pojawił się sercu dwudziestoparoletniej Pauliny. Pod natchnieniem Ducha Świętego i za zachętą brata Fileasza wpadła na pomysł zwiększenia popularności praktykowanej wówczas akcji zbierania na misje „jednego pieniążka tygodniowo”. Pieniążek, czyli równowartość bułki w tamtych czasach, to niewiele, ale gdyby ów pieniążek był ofiarowany regularnie i czyniłoby to wiele osób, uzyskałoby się pokaźną sumę. Paulina zdawała sobie sprawę, że aby osiągnąć regularność datków, potrzeba wzajemnie motywujących się osób i jednej, która koordynowałaby zbiórki. Tak powstały 10-osobowe grupy wspierające

misje, dając początek Dziełu Rozkrzewiania Wiary, oficjalnie utworzonemu w 1819 r. Wielki sukces tego ruchu nie byłby możliwy, gdyby nie fenomenalna umiejętność Pauliny rozbudzania wrażliwości i przekonywania, że nie trzeba fizycznie jechać do dalekich krajów, aby wspierać misje.

Bł. Paulina:

„Podziwiamy na przykład ludzi pełniących służbę apostołską, którzy napełnieni Duchem Bożym przemierzają morza i udają się do barbarzyńskich krajów, by pozyskać niewiernych dla Boga. Nie wszystkim jednak dane jest sprawować tak szlachetną posługę”.

„A skoro wydaje się, że nad ogromnym imperium Chin wstaje dzień Bożego miłosierdzia przyzywanego przez krew męczenników, czyż także i my nie powinniśmy pokornymi modlitwami wspomagać Jego działania?”.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezu, abyśmy w naszym domu, w naszym środowisku pracy i w kręgu naszych znajomych poruszali temat misji i zachęcali do regularnego wspierania ich modlitwą i ofiarą.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Narrator:

Paulina zwraca uwagę na konieczność zakorzenienia dzieła misyjnego w duchowości. To Bóg udziela

misjonarzom siły i talentu do głoszenia Ewangelii. Oprócz pozyskiwania środków finansowych na misje potrzebna jest również nasza modlitwa w intencjach misyjnych, co realizować się może poprzez członkostwo w dziele Żywego Różańca. Równie ważna jest modlitwa samych misjonarzy.

Bł. Paulina:

„Misjonarze rodzą dla życia wiecznego jedynie na tyle, na ile są ludźmi modlitwy”.

„Aby z ich słowa zakiełkowało Słowo, muszą swoje słowo otulać nieustanną modlitwą w obecności Boskiej Eucharystii”.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezu, za misjonarzy i osoby świeckie wyjeżdżające na misje, aby oprócz codziennych obowiązków nie zapominali o modlitwie i adoracji Najświętszego Sakramentu.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Część trzecia

O codziennej służbie bł. Pauliny

Narrator:

Mimo dużej uwagi, jaką przywiązywała do modlitwy, Paulina Jaricot bez wątpienia była również kobietą czynu. Pragnienie, aby swoim życiem łą-

czyć postawy zarówno Marii, jak i Marty, obudziło się w niej po wysłuchaniu wielkopostnego kazania ks. Würtza na temat próżności. Wtedy to 17-letnia Paulina przeżyła swoiste nawrócenie z pychy i próżności i cała zaangażowała się w służbę. Mówiąc dzisiejszym językiem, porzuciła życie celebrytki z wielkiego miasta, której czas upływał na podążaniu za aktualnymi trendami mody i pragnieniu bycia podziwianą przez wszystkich, na rzecz... wolontariatu w szpitalach dla nieuleczalnie chorych, niedzielnych spotkań z dziewczętami, zwłaszcza robotnicami, którym przekazywała wiedzę zdobytą podczas wykładów biblijnych. Aby uchronić przed prostytutką dziewczęta, których rodziny popadły w nędzę, Paulina z pomocą ojca założyła pracownię sztucznych kwiatów. Ileż mądrości i roztropności było w tym sposobie pomocy, aby zamiast jednorazowego wsparcia finansowego umożliwić dziewczętom naukę rękodzieła, z którego mogły czerpać dochody.

Bł. Paulina:

„Ileż dusz przypomina lampy, które trzeba otulać, by je uchronić przed wiatrem, zamiast niezdarnie wlewać oliwę na knot, którego nikły płomień zgasłby pod ciężarem niefortunnej pomocy”.

„Stworzono mnie, by kochać i działać. Mój klasztor to świat”.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezu, abyśmy umieli mądrze pomagać potrzebującym, nie zapominając również o sferze duchowej.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Narrator:

Mimo swojej niezwyklej umiejętności zjednywania i gromadzenia wokół siebie ludzi, Paulina niejednokrotnie natrafiła na przeciwności. Z pokorą oddała kierownictwo nad dziełem wspierania misji, a także ze spokojem przeżywała późniejsze niepowodzenia finansowe.

Bł. Paulina:

„Był czas, kiedy zajmowałam się konkretnymi dziełami miłosierdzia, i było to potrzebne mojemu aktywnemu, skłonnemu do miłości usposobieniu. Ale po kilku latach... musiałam wejść na drogę modlitwy”.

„Bardzo trudno mi było zrozumieć, jak to się dzieje, że Jezus, który w Ewangelii nakazuje dzieła miłosierdzia, właśnie mi nakazał powstrzymanie się od nich, ale na próżno; chciałam to zrozumieć, ale daremnie, potrzeba było jedynie zamknąć oczy i być posłuszną”.

„Bóg, żeby pokazać mi, że wcale mnie nie potrzebuje, pozwala zobaczyć, że dzieła, które utraciłam, dużo lepiej prowadzą osoby dysponujące większymi środkami niż ja”.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezu, abyśmy tak jak bł. Paulina nie zrażali się niepowodzeniami w czynieniu dobra i niesieniu pomocy innym.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Narrator:

Paulinie zależało na godności człowieka oraz aby ciężko pracujący robotnik miał sprawiedliwą zapłatę za swoją pracę, ale i czas wolny na odpoczynek, rodzinę i nade wszystko praktyki religijne. W tym celu założyła Bank Niebieski oraz przeznaczyła cały swój majątek na uruchomienie huty w Rustrel, która miała być przedsiębiorstwem niewyzyskującym pracowników. To były jej wielkie pragnienia.

Bł. Paulina:

„Tym właśnie ludziom, którzy pracują i przez cały dzień uginają się pod ciężarem ubóstwa, upokorzenia i cierpienia, należy nieść dobrą nowinę o zbawieniu!”.
„Wielkie jest nie to, co czynimy, ale nasze serce, gdy pełne jest wielkich pragnień i dobrej woli”.

Prowadzący modlitwę:

Panie Jezu, prosimy, aby pomoc okazywana potrzebującym, czy żyjącym w naszym kraju, czy w odległych krajach misyjnych, nie była na pokaz, ale wpływała, jak u bł. Pauliny, z potrzeby serca.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Część czwarta

O niesieniu krzyża przez bł. Paulinę

Narrator:

W jednym ze swoich kazań święty Jan Maria Vianney powiedział: „Ach! Bracia, sam znam osobę, która umie dobrze przyjmować krzyże, bardzo ciężkie krzyże i dźwiga je z wielką miłością: jest to panna Jaricot!”. Proboszcz z Ars przyjaźnił się z rodziną państwa Jaricot i jego słowa po bankructwie huty Rustrel pokazują, że sytuacja, w której znalazła się Paulina pod koniec życia, to nie był jej jedyny krzyż. Już od dziecka dotykała ją bowiem cierpienie fizyczne. W wieku 14 lat chorowała na płasawicę, a jej niezdarność ruchów i zaburzenia mowy wywoływały u niej stany depresyjne. Tuż po założeniu Dzieła Żywego Różańca spotęgowały się bóle serca wywołane przez tętniaka. Paulina nie poddała się w swoich działaniach i do ich koordynacji, wzmocniwszy się po trzymiesięcznym pobycie w szpitalu, kupiła na kredyt dom na wzgórzu Fourviere, który nazwała „Loretto”.

Następne lata przyniosły we Francji kolejne niepokoje społeczne, a nawet starcia zbrojne. Strach o utratę życia w strzelaninach i kolejne pogorszenie stanu zdrowia sprawiły, że zwykła czynność oddychania stała się dla Pauliny prawdziwą męką. Mimo że nie mogła poruszać się o własnych siłach, tylko musiała być transportowana na specjalnym krześle,

podjęła trud pielgrzymki do relikwii św. Filomeny w Mugnano del Cardinale we Włoszech. Godna naśladowania jest dla nas postawa bł. Pauliny niosącej krzyż cierpień fizycznych w całkowitym zaufaniu Panu Bogu.

Bł. Paulina:

„Bóg przez cierpienia ciała zdaje się chcieć położyć kamień na tym grobie, niemalże dla zapewnienia poddania mojej woli Jego”.

„To, czego nie wybieramy, a co Bóg wybiera, by było na Jego chwałę, jest dla nas najlepsze, nawet na tym świecie, jakiegokolwiek byłyby nasze krzyże”.

„Spełniaj swoje dzieło we mnie. Nie wzbraniam się przed krzyżem, który mu towarzyszy. Wydaję się Tobie, o mój Boże! Abyś czynił we mnie to, co Ci się podoba”.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezu, aby nasze cierpienia fizyczne, psychiczne lub duchowe nigdy nie były dla nas wymówką, aby zaniedbywać modlitwę i inne praktyki religijne, ale byśmy umieli zawierzać się Twojej woli.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Narrator:

Cierpienia fizyczne przeplatały się w życiu Pauliny z cierpieniami duchowymi, m.in. spowodowanymi utratą bliskich jej osób, w których miała oparcie.

W wieku 14 lat, kiedy chorowała na płasawicę, nagle umarł jej brat Narcyz, a potem zmarła jej mama, ofiarując swoje cierpienie za ocalenie córki. Niedługo po założeniu Dzieła Rozkrzewiania Wiary umarł niespodziewanie jej spowiednik i kierownik duchowy ks. Würtz. W wieku 37 lat umiera jej siostra Loretta, pozostawiając męża i gromadkę dzieci. Niedługo potem umarł jej ukochany brat Fileasz, który wspierał Paulinę w jej działaniach na rzecz misji. W końcu kiedy ona sama była na skraju śmierci, tuż przed pielgrzymką do relikwii św. Filomeny w Mugnano, umarł jej ojciec Antoni. Patrząc po ludzku, można zadać sobie pytanie: dlaczego Bóg zabiera Paulinie najdroższe jej osoby? Właściwsze jest jednak postawienie innego pytania. Skąd bierze się w Paulinie siła, aby nie zamykać się w bólu, nie koncentrować się na sobie? Skąd w niej siła „dźwignania bardzo ciężkich krzyży z wielką miłością”?

Bł. Paulina:

Po przedwczesnej śmierci brata Fileasza odczułam straszliwą samotność. „Kiedy przyjaciel z dzieciństwa i z całego późniejszego życia został zabrany do swojego ostatecznego mieszkania, ziemia здаwała mi się pustynią, a życie ciężarem ponad moje siły, gdyż moje ciało było wyczerpane, a moja dusza strapiona! Wtedy gorzka fala bólu wspięła się, wspięła tak wysoko, że te słowa wyszły z moich ust: Dlaczego jestem sama, mój Boże? Sama! Czy w życiu, czy w śmierci, odczuwam ogromną potrzebę bycia

wspieraną!”. Pograżyłam się w modlitwie i „zrozumiałam, że żadne stworzenie, kimkolwiek by było, nie jest potrzebne do wypełniania planów Opatrzności wobec ludów i wobec jednostek. [Zrozumiałam], że Bóg jest wszystkim..., że tylko On może wszystko, bez niczyjej pomocy. Abyśmy się o tym przekonali, poleca On śmierci odebrać nam istoty, które są nam najbliższe, w których pokładaliśmy nasze uczucia i nasze nadzieje”.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezuu, abyśmy w obliczu śmierci naszych bliskich, zwłaszcza śmierci przedwczesnych i nagłych, umieli przyjąć postawę bł. Pauliny Jaricot i aby nasz ból przeobraził się w zgodę na wypełnienie się Twojej woli w naszym życiu.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Narrator:

Bankructwo huty w Rustrel zaledwie po roku działalności na skutek oszustw i defraudacji, jakich dopuścili się ludzie nią zarządzający, było ogromnym krzyżem dla Pauliny. I to nie tylko dlatego, że utraciła w tej inwestycji cały swój majątek oraz dobre imię. Cierpiała bardzo, gdyż mimo ogromnych starań nie była w stanie zwrócić pieniędzy innym inwestorom, wśród których były również osoby średnio zamożne. W tej atmosferze zniesławienia i pomówień o chciwość na pieniądze, trwającego 17 lat,

Paulina wzbraniała się od wszelkiego gniewu i żalu. Jej postawa podczas rozpraw sądowych zachwycała nawet sędziów, gdyż mówiąc w swej obronie, używała języka obiektywnego i pełnego miłosierdzia. Sama tak opisywała sytuację, w której się znalazła.

Bł. Paulina:

„W 1845 roku Bóg uznał za słuszne, by wyciągnąć swą rękę nade mną tak, jak nad Hiobem. Wpadłam w ręce złodziei, jak człowiek, który szedł z Jerozolimy do Jerycha... Przychodzę mówić wam o cierpieniach, którymi jestem oplątana od trzech lat, jak biedna owieczka pochwycona za swą sierść, i błagać w imię Maryi, by wyzwoliły mnie wasze miłosierne ręce, nie ponosząc przy tym szkody”.

„Ach! Panie, pozwól zatem, żebym powiedziała w moim zagubieniu: «Pokładam nadzieję w Panu, a jeżeli On też mnie uśmierci, ja nadal będę w Nim pokładać nadzieję». Pozwól mi wierzyć, że nie wszystko jest stracone, nawet jeżeli nie dysponuję już środkami ludzkimi, jeżeli niebezpieczeństwa usilnie mnie szturmują i jeżeli ze wszystkich stron słyszę napomnienia”.

„O, krzyżu, z którego wytrysnęły wszelkie dobra duchowe, tylko w tobie mogą mieć źródło wszelkie dzieła ukierunkowane na zbawienie duszy”.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezu, abyśmy umieli nieść własny krzyż naszych codziennych zmartwień,

niepowodzeń i kryzysów, tak jak czyniła to bł. Paulina Jaricot.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Narrator:

Paulina umarła w nędzy, opuszczeniu, z utraconą reputacją, w wieku zaledwie 63 lat. Na pogrzeb założycielki Dzieła Rozkrzewiania Wiary wspierającego ewangelizację na całym świecie i dzieła Żywego Różańca, liczącego wtedy ponad 2 miliony członków, przyszła garstka ludzi. Jak echo powraca do nas pytanie: Skąd w Paulinie bierze się siła „dźwigania bardzo ciężkich krzyży z wielką miłością”? Zadziwia nas jej pogoda ducha, brak użalania się nad sobą i widzenia we wszystkim woli Bożej w tych ostatnich latach jej życia.

Bł. Paulina:

„Panie, jeśli Ty jesteś ze mną, niczego nie straciłam, gdyż Ty sam możesz sprawić, że te kamienie staną się synami Abrahama. Czasami zło krzyczy głośniejsze od mojej wiary i obawiam się widoku nieprzyjaciół, którzy mnie prześladują, przyjaciół, którzy ganią moją nadzieję, krewnych i sąsiadów, którzy odwracają ode mnie swoją troskliwość w obawie, że mogłabym zwrócić się do nich z prośbą o pomoc lub pocieszenie, mimo to wiara zawsze przychodzi mi z pomocą właśnie wtedy, kiedy wszystko wydaje się stracone. Przypomina mi o Twojej mocy

i Twojej dobroci; uzmysławia, że rozumowanie ludzi nie ma w sobie nic trwałego, kiedy chodzi o dzieła Boże. Wszystko to służy temu, żebym w mojej walce nie miała innych lęków poza złożeniem mojej ufności w rękach ludzi... I – przyznaję – oczekując pomocy, wszelkie jej pozory obracają się przeciwko mnie. Jeśli o mnie chodzi, pozostało mi tylko ufać Tobie”.

Prowadzący modlitwę:

Prosimy Cię, Panie Jezu, abyśmy w najtrudniejszych chwilach naszego życia okazywali głęboką dojrzałość duchową, jaką miała bł. Paulina.

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie*

Modlitwa na zakończenie

Kapłan:

Kończąc naszą medytację o życiu i posłudze założycielki Żywego Różańca, słowami pieśni dziękujemy Bogu za jej święte życie i prosimy ją o wstawienictwo.

Śpiew: *Ciebie, Boga, wystawiamy* lub *Magnificat* albo inny śpiew uwielbienia

Anna Włodarczyk

PAPIESKIE INTENCJE MODLITEWNE

Papieskie intencje modlitewne są odpowiedzią na różne wyzwania i trudności, z którymi mierzą się katolicy na wszystkich kontynentach. Są również związane z misyjną i pasterską funkcją Kościoła. Wyznaczana jest jedna intencja na dany miesiąc. Jej treść to owoc refleksji Ojca Świętego nad aktualnymi wydarzeniami dziejącymi się na świecie oraz spotkań i rozmów podczas wizyt pasterskich.

Do 2020 r. pieczę nad papieskimi intencjami sprawowało Apostolstwo Modlitwy, które narodziło się w kolegium Towarzystwa Jezusowego we Francji w 1844 r. i rozprzestrzeniło się na cały świat.

Obecnie opiekę nad papieskimi intencjami sprawuje Fundacja Światowej Sieci Modlitwy Papieża. 3 grudnia 2020 r. Ojciec Święty erygował własnoręcznym pismem kanoniczną i watykańską osobowość prawną tej Fundacji z siedzibą w Watykanie.

Światowa Sieć Modlitwy Papieża podkreśla powszechny charakter tego apostolatu oraz potrzebę, żeby coraz więcej osób włączyło się w modlitwę. Dlatego papież powołał nową strukturę dostosowaną do potrzeb obecnych czasów. Wraz z erygowaniem Fundacji papież Franciszek zatwierdził również jej statuty. Decyzje papieskie weszły w życie 17 grudnia 2020 r.

Fundacja Światowej Sieci Modlitwy Papieża, tak jak wcześniej Apostolstwo Modlitwy, powierzona jest trosce Towarzystwa Jezusowego. Celem Fundacji jest koordynacja i animowanie działań tego ważnego ruchu, który rozpowszechnia miesięczne intencje modlitewne powierzone Kościołowi przez papieża.

Papieskie Dzieła Misyjne, które wspierają Ojca Świętego w posłudze ewangelizacyjnej, proponują, aby wszyscy, którym leży na sercu ewangelizacja i troska o Kościół na całym świecie, przyłączali się do tych intencji.

W sposób szczególny polecają je Różom Żywego Różańca, które spotykają się na comiesięcznej wymianie tajemnic różańcowych. Te intencje poleca także Stowarzyszenie Żywy Różaniec. Zalecenie to jest wpisane do jego statutu. Podejmują je także grupy Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary.

Intencje Ojca Świętego zamieszczane są w specjalnym folderze, który przygotowujemy jest przez PDM zawsze wraz z materiałami na Tydzień Misyjny.

Papieskie intencje modlitewne na 2023 rok

STYCZEŃ → W intencji wychowawców

Módlmy się, aby wychowawcy byli wiarygodnymi świadkami, ucząc braterstwa zamiast rywalizacji i wspierając przede wszystkim wrażliwych młodych ludzi.

LUTY → **W intencji parafii**

Módlmy się, aby parafie, w których centralne miejsce zajmuje Komunia, stawały się coraz bardziej wspólnotami wiary, braterskimi i otwartymi na najbardziej potrzebujących.

MARZEC → **W intencji ofiar nadużyć**

Módlmy się za tych, którzy cierpią z powodu zła zadanego przez członków wspólnot kościelnych, aby w tym samym Kościele znaleźli konkretną odpowiedź na swój ból i cierpienie.

KWIECIEŃ → **O kulturę niestosowania przemocy**

Módlmy się o budowanie kultury pokoju i niestosowania przemocy poprzez ograniczenie dostępu do broni państw i obywateli.

MAJ → **W intencji ruchów i wspólnot kościelnych**

Módlmy się, aby ruchy i wspólnoty kościelne każdego dnia odkrywały misję ewangelizacyjną i służyły swoimi charyzmatami potrzebującym na świecie.

CZERWIEC → **W intencji zniesienia tortur**

Módlmy się, by międzynarodowa wspólnota w konkretny sposób zaangażowała się w zniesienie tortur oraz zagwarantowała wsparcie dla ofiar i ich rodzin.

LIPIEC → **W intencji życia eucharystycznego**

Módlmy się, aby katolicy umieścili w centrum swego życia celebrację Eucharystii, która dogłębnie przemienia relacje międzyludzkie i otwiera na spotkanie z Bogiem i z naszymi braćmi i siostrami.

SIERPIEŃ → W intencji Światowych Dni Młodzieży

Módlmy się, aby Światowe Dni Młodzieży w Lizbonie pomogły młodym ludziom wyruszyć w drogę, żyć Ewangelią i być jej świadkami we własnym życiu.

WRZESIEŃ → W intencji ludzi żyjących na marginesie

Módlmy się za ludzi, którzy żyją na marginesie społeczeństwa, a nawet w nieludzkich warunkach, by nie zostali zapomniani przez instytucje i nigdy nie byli traktowani jako mniej wartościowi.

PAŹDZIERNIK → W intencji synodu

Módlmy się za Kościół, aby na wszystkich poziomach przyjął postawę słuchania i dialogu jako sposób życia, pozwalając prowadzić się Duchowi Świętemu ku peryferiom świata.

LISTOPAD → W intencji papieża

Módlmy się za papieża, aby wypełniał swoją misję i prowadził wiernych wspierany przez Ducha Świętego.

GRUDZIEŃ → W intencji osób niepełnosprawnych

Módlmy się, aby osoby niepełnosprawne znalazły się w centrum uwagi społeczeństwa, a instytucje oferowały programy, które zwiększą ich aktywność.

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie 3

Nabożeństwo misyjne
na styczeń 5

Nabożeństwo misyjne
na luty 10

Nabożeństwo misyjne
na marzec 14

Nabożeństwo misyjne
na kwiecień 19

Nabożeństwo misyjne
na maj 23

Nabożeństwo misyjne
na czerwiec 27

Nabożeństwo misyjne
na lipiec 31

Nabożeństwo misyjne
na sierpień 36

Nabożeństwo misyjne
na wrzesień 41

Nabożeństwo misyjne
na październik 46

Nabożeństwo misyjne
na listopad 51

Nabożeństwo misyjne
na grudzień 56

Misterium
o bł. Paulinie Jaricot 63

Papieskie intencje modlitewne 83